

Nr 82

Av herr Dickson m. fl., om anslag till marketenterikassan vid det svenska FN-förbundet på Cypern.

(Lika lydande med motion nr 54 i Första kammaren)

Marketenterirörelsen vid det svenska FN-förbundet på Cypern förutsätter för finansieringen av en nödvändig lagerhållning att ett kassaförskott ur bataljonskassan får disponeras.

Enligt "Föreskrifter och anvisningar rörande marketenteritjänsten för svenska FN-kontingenten på Cypern" (Ast/FN 18/4 1967 1433-104) skall vid sänkning av kursen på det cypriotiska pundet (C£) marketenteriet till bataljonskassan inbetala ett belopp som motsvarar skillnaden mellan förskottets värde i svenskt mynt före och efter devalveringen.

Då C£ i november 1967 följde det brittiska pundets devalvering, hade marketenteriet tillhörande Bat. C 39 ett kassaförskott på C£ 8 000. Detta relativt stora förskott betingades av att närmast föregående förband, Bat. C 38, sålt slut på större delen av lagret, varför ganska stora uppköp måst göras, för att dels nå upp till normal nivå och dels kunna möta den beräknade ökade efterfrågan inför julen.

De gällande bestämmelserna innebär att marketenteriet måste till bataljonskassan inbetala skillnaden per C£ mellan tidigare kurs, 14:50 skr., och den nya, 12:50 skr., d. v. s. $2 \times 8\,000 = 16\,000$ skr. För att täcka denna förlust skulle tarvas en prishöjning på marketenterivarorna på, enligt uppgift, 14 à 15 %, vilket skulle medföra att priserna komme att ligga över den lokala prisnivån i fråga om ett stort antal varor, vilket i sin tur skulle innebära att förbundets personal beträffande dessa varor hellre skulle handla i de lokala butikerna.

Enligt av bataljonschefen fastställd hushållningsplan för disponerande av marketenterivinsten har räknats med en nettovinst om ca 4 000 C£ för höjande av trevnaden vid bataljonen. Den redovisade kursförlusten skulle innebära att vinsten reduceras med en tredjedel, ca 1 280 C£, vilket gör att hushållningsplanen kullkastas och flera angelägna personalvårdsåtgärder måste strykas.

Man kan visserligen invända att viss kompensation för den enskilde kan påräknas genom det relativt större värde som i svensk valuta utbetalade löner och traktamenten efter C£:s devalvering fått, men eftersom den inhemska prisnivån i många fall redan höjts är denna kompensation till stor del illusorisk. Kvar står det faktum att den nu i tjänst varande FN-bataljonen 39 C genom det inträffade berövas möjligheten att vidta vissa kollektiva personalåtgärder av betydande psykologisk vikt och att sålunda personalen vid Bat. 39 C därigenom kommer i en sämre situation än dess föregångare.

Då de omständigheter som lett fram till dagens läge legat helt utanför bataljens lednings kontroll och ej heller rimligen kunnat av densamma förutses, och med hänsyn till att det här rör sig om svensk personal i utlandet som varit och är vårt land till heder, synes det vara riktigt att marketenterikassan av billighetsskäl hålles till en del skadeslös genom tillskott av allmänna medel.

Åberopande vad här ovan anförts får vi sålunda hemställa,

att riksdagen av billighetsskäl måtte bevilja ett reservationsanslag om 12 000 kronor att tillföras marketenterikassan vid svenska FN-bataljonen 39 C, utgörande tre fjärdedelar av det belopp nämnda kassa har att inbetala till bataljonskassan vid samma bataljon till följd av Cypern-валютans devalvering.

Stockholm den 18 januari 1968

James I. A. Dickson (h)

Harald J. Skoglösa (cp)

W. Werbro (fp)

Stellan Arvidson (s)

Nr 83

Av herr **Johansson** i Skärstad m. fl., om ökad information i skolan angående skadeverkningar av stimulantia.

(Lika lydande med motion nr 56 i Första kammaren)

Bruket av narkotika har under senare år vunnit en utbredning som ger anledning till djup oro. Kraftfulla åtgärder i syfte att stoppa ökningen av konsumtionen måste snarast vidtagas. Bland de vägar som därvid kan tänkas komma till användning måste enligt vår mening en intensivare information i skolan om skadeverkningarna tillmätas stor betydelse. Denna information bör också omfatta upplysningar om vilka skador bruk av andra stimulerande medel såsom tobak och alkohol kan åstadkomma. Om de unga får en verklig uppfattning om vilka konsekvenser användandet av stimulantia kan få torde en viktig förutsättning för minskad konsumtion vara för handen. Redan nu förekommer här ifrågavarande moment i undervisningen, men det sker tyvärr inte i tillräcklig omfattning.

Det finns anledning understryka att det inte räcker med att upplysningarna omfattar inblick i följderna för den enskilde konsumenten. Man måste också informera de unga om konsekvenserna för den närmaste omgivningen och för samhället.